

Erciyes Üniversitesi Medya ve Din Araştırmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi (MEDİAM) olarak Haziran 2018'den itibaren yayın hayatına başlayan *Medya ve Din Araştırmaları Dergisi*'ni (MEDİAD) akademik camiaya kazandırmanın gururunu yaşıyoruz.

Medya ve Din Araştırmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi 1 Nisan 2017 tarihinde kurulmuştur. Medya ve din ilişkisi ve bunun eğitimsel değeriyle ilgili olarak araştırma, eğitim ve insan kaynağı alanında kapasite geliştirme faaliyetleri yürütmeyi amaçlayan merkez, önceliklerini; medya ve din ilişkisine yönelik mesleki gelişim ve eğitim kaynağı olanakları sunmak, medya ve din alanına ilişkin bilimsel girişimleri desteklemek ve bu doğrultuda uygulama ve araştırma kapasitesini güçlendirmek, hedef gruplar ve nihai faydalanıcıların medya-din ilişkisi ve bunun eğitimsel değeri konusundaki duyarlılıklarını artırmak ve medya-din alanına ilişkin ulusal ve uluslararası işbirlikleri gerçekleştirmek olarak belirlemiştir.

Medya ve Din Araştırmaları Dergisi bu amaç ve önceliklerin bir yansıması olarak ortaya çıkmıştır. Ülkemizde medya ve din ilişkiseliliğine yönelik girişimleri somutlaştırarak bu girişimleri bir sorgulama alanı olarak belirginleştirme, alana dair yeni yöntemsel tasarımlara zemin hazırlama, alandaki uluslararası akademik bilgi birikimini ulusal akademik ilgiye açma, alana dair özgün yerel, bölgesel ve küresel perspektifleri yansıtmaya misyonuna sahiptir. Bu doğrultuda Sosyal Teori, Din Bilimleri, İletişim Bilimleri, Medya Çalışmaları, Psikoloji, Hukuk, Felsefe, Edebiyat gibi alanlarda çeşitli bilimsel yöntemlerle kurgulanan ve medya-din ilişkiseliliğine dair farklı içerimlere odaklanan özgün çalışmalara yer vermeyi amaçlamaktadır. Bilimsel etik standartları temelinde yayıncılık faaliyeti gösterme amacı güden dergi, altı ayda bir Türkçe, İngilizce ve Arapça dillerinde akademik çalışmaları kabul etmektedir.

Haziran 2018'de yayınlanan ilk sayı, Merkezimizin amaç ve öncelikleriyle dergimizin yayın politikası çerçevesinde 'Medya ve İslamofobi' isimli dosya konusuna ayrılmıştır. Küresel düzeyde toplumsal ilişkilere dair en temel sorun alanlarından biri olarak karşımıza çıkan İslam karşıtlığı ya da yaygın kullanım biçimiyle İslamofobi'nin medyatik görünümüne odaklanan bu sayı; sinemadan dijital oyunlara, ulusal ve uluslararası medya endüstrilerinden sosyal medyaya değin geniş bir yelpazede önemli araştırma metinlerini, çeviri ve kitap değerlendirme yazılarını bir araya getirmektedir. Aynı zamanda bu sayı, Medya ve İslamofobi'nin Türkiye'de medya ve din ilişkiseliliğine dair önemli bir sorgulama alanı olarak somutlaştırılması girişimlerine bir temel oluşturmaktadır.

İlk sayımız toplamda on bir çalışmadan oluşmaktadır. Bunlardan ilki olan "Medya ve Sinemada Temsil Edilme Biçimleriyle İslam Karşıtlığı" başlıklı yazısında Ali Murat Yel, oldukça eski tarihlere dayanan İslam karşıtlığının medyada ve sinemada nasıl kökleştiğinin izini sürmektedir. "İŞİD, Propaganda ve İslamofobi" başlıklı ikinci çalışmada Bünyamin Ayhan ve Muhammed Emin Çifçi, İŞİD'in geçirdiği tarihsel süreçten hareketle örgütün hangi amaç ve araçlarla propaganda faaliyetleri yürüttüğünü ve bu propagandalar ile Batı'da yükselişe geçen İslamofobi arasında nasıl bir ilişki bulunduğunu irdelemiştir. Bu çalışmayı takiben gelen "1896'dan Günümüze Hollywood'un Kötü Adamları: Müslümanlar" adlı yazısında Bilal Yorulmaz, kuruluşundan günümüze değin Hollywood filmlerinde yer alan olumlu ve olumsuz Müslüman temsillerini ele almış ve genel itibarıyla Arap olarak tanımlanan Müslüman kadın ve erkeğin bu filmlerde nasıl bir değişim geçirdiğine dikkat çekmiştir. Bu sayımızın "Dijital Oyunseverlerin İslamofobi İçerikli Oyunlara Bakışı" adlı dördüncü çalışmasında Mustafa Cıngı, atari tarzı oyunlarla başlayan, bilgisayarlar ve gelişmiş oyun konsolları ile devam eden ve sosyal medya ağlarıyla birlikte yeni bir seviye kaydeden dijital oyunlardaki İslamofobi içerikli unsurları problem edinmiş ve bu bağlamda İslamofobik niteliğe sahip on dokuz oyunu oynayan yabancı uyruklu oyuncuların yorumlarını içerik analizine tabi tutarak incelemiştir. "Yükselen Bir Trend Olarak İslamofobi Endütrisi: Amerikan Medyasına

Yönelik Araştırmaların Bir Panoraması” başlıklı yazılarında yazarlar Abdülkadir Gölcü ve F. Betül Aydın Varol, İslamofobi Endüstrisi kavramından hareketle İslam ve Müslümanlar ile ilgili açık ya da örtülü mesajlar içeren yayınlarıyla kitleleri önemli ölçüde etkileyen medya konusunda Amerika’da yapılan saha araştırmalarının sonuçlarını incelemektedir. Altıncı çalışma olan “Nefret Söylemi ve İfade Özgürlüğü Tartışmaları Çerçevesinde İslamofobyaya: L’Express Dergisi Örneği”nde yazarlar Müşerref Yardım ve M. Mücahit Dalkılıç, L’Express dergisinde kullanılan ifade ve görsellerin Fransa’da yaşayan Müslümanlara yönelik nefret suçlarını artırdığını ve önyargıları körüklediğini öne sürmektedirler. Sayının “Dindar Facebook Etkisi: Türk Kullanıcılar Üzerine Bir Analiz” başlıklı yedinci makalesinde ise yazarlar Gamze Gezginci ve Şevki Işıklı dosya konusundan biraz farklılaşarak, ülkemizin en sık kullanılan sosyal medya platformlarından olan Facebook’ta yapılan dini içerikli paylaşımları ve dinin temsil biçimini etkileyen unsurları mercek altına almışlar ve bu bağlamda literatür taramasının yanı sıra iki yüz kişilik bir örnekleme anket çalışması gerçekleştirmişlerdir. İslam karşıtlığını İngiltere özelinde irdeleyen Elizabeth Poole ise “Anti-Muslim Propoganda on Twitter and the Role for the Far-Right” başlıklı blog makalesinde Amerika’daki muhafazakâr kanadın Müslümanlara yönelik olumsuz propaganda yapma konusunda Twitter’ı ne kadar etkin kullandıklarını örneklerle gözler önüne sermektedir. Poole’un İngiltere’yi merkeze alarak yazmış olduğu *Reporting Islam: Media Representations and British Muslims* isimli kitabını ise Mehmet Sebih Oruç değerlendirmiş ve hem güçlü bir teorik arka plana yaslanması hem de nicel ve nitel araştırma yöntemlerini kullanması bakımından çalışmanın önemine dikkat çekmiştir. Sayımızın son çalışmasında ise Faruk Karaarslan, İbrahim Kalın’ın *Ben, Öteki ve Ötesi: İslam Batı İlişkileri Tarihine Giriş* adlı kitabını değerlendirmiş ve eserde ortaya konan perspektifin bir paradigmaya dönüşmesi için ciddi bir çabanın gösterilmesine ihtiyaç duyulduğunu belirtmiştir.

Bu vesileyle *Medya ve Din Araştırmaları Dergisi*’ne makale, çeviri ve kitap değerlendirmeleri ile katkıda bulunan tüm yazarlarımıza; bu çalışmaları ilgili kurullar çerçevesinde inceleyen hakemlerimize; yayın ve danışma kurullarımızda yer alan Türkiye ve dünyanın çeşitli ülkelerindeki saygın eğitim ve araştırma kurumlarında faaliyet gösteren bilim insanlarımıza ve dergimizin yayın sürecine katkı sunan teknik birimlerimizdeki tüm arkadaşlarımıza teşekkür ederiz.

Prof. Dr. Hakan AYDIN

Medya ve Din Araştırmaları Uygulama ve
Araştırma Merkezi Müdürü